నెం.616

- కొమ్మూరి సాంబశివరావు

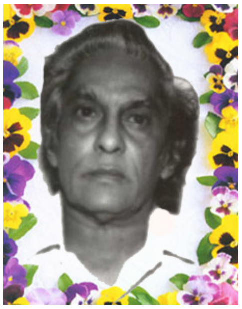

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

"గో ఆన్.." అన్నది రూత్ సిగరెట్ వెలిగించి, పొగ రాజుమీదకి వదులుతూ.

"ఇప్పుడు చాలా ఆంతరంగిక, రహస్యమైన, రొమాంటిక్ వివరాలు"

"వెల్ వెల్ చెప్పు" అన్నది రూత్.

"ఒక రష్యన్ సైనికాధికార్నించి రహస్యాలు కనుక్కునేందుకు నువ్వు ప్రయత్నిస్తున్నప్పుడు ఆ అధికారి నీ అందాన్ని చూడాలనీ, చూసి వూరుకోలేక అదేం ప్రేమో, వాంఛో, నీ కుడివైపు వక్షం మీద గోళ్ళతో రక్తం వచ్చేటట్టు రక్కాడు. ఆ పుళ్ళు మానినా, తెల్లటి రెండుగాట్లు వున్నాయి. ఇప్పుడు"

రూత్ నవ్వి "చూస్తావా?" అన్నది.

"అప్పుడేకాదు. రావల్పిండిలో నీకూ, ఒక చైనీస్ గూఢచారుడికీ స్నేహం ఏర్పడి, నువ్వు ఎవరివో తెలుసుకున్న తర్వాత ఆ చైనీస్ గూఢచారి నిన్ను చంపడానికి నీమీద పిస్తోలు పేల్చాడు. అదృష్టవశాత్తూ గురి తప్పి గుండు నీ..."

"ఆఁ చెప్పు."

"నీ తొడపైన, నీ రహస్య స్థలానికి కాస్త కింద దిగబడింది. ఆపరేషన్ చేసి గుండు తీసి కుట్లు వేశారు. ఆ గుర్తులు అక్కడ వున్నాయి."

"వెరీగుడ్.వెల్డన్. అంతేనా?" అడిగింది రూత్.

"ఇంకొక వివరం వుంది. అది యిలా చెప్పడం కన్నా మనం యిద్దరం" అంటూ రూత్‌ని దగ్గిరకి తీసుకుని కావలించుకుని చెవిలో చెప్పాడు. రూత్ నవ్వుతూ "నాటీబాయ్ ఈ విషయాలన్నీ తెలుసుకు వచ్చావన్నమాట" అన్నది.

"ఇప్పుడయినా నువ్వు నమ్ముతావా?"

గ్లాసు గ్లాసుకి తగిలించి, "యస్ మై లవర్. నువ్వు నా బాస్‌వి యీ క్షణాన్నించీ" అని కన్నుగీటి "నీకింద వుంటాను" అన్నది.

"థాంక్ యు. ఇప్పుడిక ఆ జాబితా తీసుకురా. మొత్తం జాబితా, ఎక్కడెక్కడ మన గూఢచారులు."

"చాలా థాంక్స్ 616. మాకు ఎవరికీ తెలియని రహస్యాలు, ఆ గూఢచారుల గురించి తెలుసుకుని, మాకు చెప్పినందుకు" అన్నాడు బండార్కర్.

"నాకు థాంక్స్ అవసరంలేదు. నన్ను ఎంత త్వరగా వొదిలితే అంత సంతోషిస్తాను" అన్నాడు 616.

''ఇంకేముంది. అటు యుగంధర్, యిటు రాజు రెండు శత్రుకూటాల గూఢచారుల జాబితా సంపాదిస్తున్నారుగా.''

''అవును'' అంటూ బండార్కర్ రిసీవింగ్ సెట్ వాల్యూమ్ పెంచాడు. యుగంధర్ కంఠస్వరం వినిపించింది.

''నా గదికి నీ గది యింత దగ్గిరలో వుందని తెలియదే'' అన్నాడు.

''ఎవరికీ తెలియదు. రండి కామ్రేడ్'' అని యిరుకుగా వున్న మేడమెట్లు ఎక్కి, ఒక చిన్న గదిలోకి తీసికెళ్ళాడు. ఆ గదికి కిటికీలు కూడా లేవు. పైన కప్పులో చిన్న గాజుముక్క మాత్రం వుంది వెలుగు రావడానికి.

''కూర్చోండి కామ్రేడ్ ఆ బల్ల సొరుగులో వుంది జాబితా. మీకు కాయితాలు యిస్తాను వ్రాసుకోండి'' అన్నాడూ కోర్‌కోవ్.

బండార్కర్ సంతోషంతో చప్పట్లు కొట్టి, ''శెభాష్ యుగంధర్'' అన్నాడు ఆ మాటలు విని.

వ్రాసుకోడం దేనికి. అసలు జాబితా యిచ్చెయ్యి కామ్రేడ్'' అన్నాడు యుగంధర్?

''సరే మీ ఆజ్ఞ పాటించాలి కదా'' అంటూ బల్లసొరుగు తెరిచాడు.

సొరుగు తెరుస్తున్న చప్పుడు బండార్కర్ కి వినిపించింది. బండార్కర్ కొంచెం ముందుకి వొంగాడు, ఏ ఒక్కమాట వినకుండా పోతానేమోనని.

''కామ్రేడ్ యుగంధర్ చేతులు పైకి ఎత్తిపెట్టు'' అన్న కోర్‌కోవ్ మాటలు వినిపించగానే బండార్కర్ మొహం పాలిపోయింది.

యుగంధర్ రెండు చేతులూ పైకెత్తి పెట్టాడు. తను ఎక్కడ పొరపాటు చేశాడు? తను యుగంధర్ అని యితనికి ఎలా తెలిసింది? తెలిసీ యింతసేపు నాటకం ఆడాడా? ముందు తెలిసుంటే బీనాసింగ్‌గా అతన్ని పలకరించినప్పుడే తనకేమీ తెలియదని చెప్పివుండవచ్చే తన వునికి తెలిసేటంతవరకూ ఎందుకు, యింతదూరం రానిచ్చాడు. నిజంగా ఆ బల్ల సొరుగులో జాబితా వుందా? యింత ప్రయాసపడ్డ తర్వాత యిప్పుడు అపజయం. యిప్పుడు కోర్‌కోవ్ తననేం చేస్తాడు? కాల్చి చంపేస్తాడా పిస్తోలు చప్పుడు అవుతుందని భయపడడు. సైలెన్సర్ వుంటుంది. లేకపోయినా యీ ప్రాంతాల అటువంటి చప్పుళ్ళు ఎవరూ పట్టించుకోరు. యుగంధర్ ఛాతీమీదికి గురిపెట్టి వుంది పిస్తోలు.

''యుగంధర్ నీకు ప్రాణాలతో యిక్కడ్నించి బయటపడాలని వుందా? చావలని వుందా?''

''చావాలని ఎవరికి వుంటుంది?'' అడిగాడు యుగంధర్.

''అయితే చెప్పు, నేను బీనాసింగ్‌ని కానని కోర్‌కోవ్‌నని నీకు ఎవరు చెప్పారు? ఎలా తెలుసుకున్నావు?'' అడిగాడు కోర్‌కోవ్.

''చెపుతాను. ముందు నువ్వు నాకు ఒక విషయం చెప్పు. నేను యుగంధర్‌నని తెలిసీ, ఎందుకు యింతసేపు నాటకం ఆడావు?'' అడిగాడు యుగంధర్.

''నువ్వు నిజంగా గోర్కిమో అనే నమ్మాను. నిజంగానే నీకు ఆ జాబితా యిద్దామని బల్లసొరుగు తెరిచాను. కాని..''

''కాని..?'' అడిగాడు యుగంధర్.

''గోర్కిమో అనే పేరుతో యుగంధర్ నీకు బాస్‌గా వస్తున్నాడు జాగ్రత్త'' అని యీ బల్లసొరుగులో కాయితం వుంది. బహుశా నా అసిస్టెంట్ వ్రాసిపెట్టి వుండాలి.''

యుగంధర్ ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. తను గోర్కిమో అనే మారుపేరుతో, కోర్‌కోవ్‌ను కలుసుకోబోతున్నట్టు తనకీ, బండార్కర్‌కీ, రాజుకీ తప్ప యింకెవరికీ తెలియదే. ఈ కోర్‌కోవ్ అసిస్టెంట్‌కి ఎలా తెలిసి వుంటుంది? ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?

"నీకు బతకాలని వుంటే నిజం చెప్పు. లెక్కపెడుతున్నాను. పది ఆ లోపున చెప్పు. ఒకటి...రెండు.. మూడు.."

బండార్కర్ నిలువునా వొణికిపోతున్నాడు. యుగంధర్ నిజం చెప్పినా కోర్కోవ్ యుగంధర్ని కాల్చి చంపేస్తాడు. తను, తన సిబ్బందీ కోర్కోవ్ వున్న చోటు తెలుసుకుని వెళ్ళేందుకు వ్యవధి లేదు.

"నాలుగు.. అయిదు..ఆరు..."

616 ఏడుస్తున్నాడు. "ఒక మేధావి" అంటున్నాడు.

"తొమ్మిది..పది..ఢాం" అని పిస్తోలు పేలింది.

'బీప్! బీప్! బీప్' అని వినిపించగానే, "వెధవ గొడవ. సరదాగా వుండనివ్వరు" అంటూ రూత్ గోడకి వున్న ఒక చిన్న పఠం పక్కకి తోసి, దానివెనక వున్న ఒక మీట నొక్కింది. తెరుచుకుంది పెద్ద తలుపు. లోపల ఒక పెద్ద ట్రాన్స్మిటింగ్ సెట్ రిసీవర్.

"నువ్వు మాట్లాడతావా, నేను మాట్లాడనా. హెడ్ క్వార్టర్స్" అన్నది రూత్.

రాజుకి అదృష్టం కలిసివచ్చినట్టయింది. "మై డియర్! నువ్వు విశ్రాంతి తీసుకో. నేను మాట్లాడతాను" అన్నాడు.

రిసీవింగ్ సెట్టు వద్దకు వెళ్ళి, స్పీకర్ ఆన్ చెయ్యకుండా, హెడ్ ఫోన్స్ పెట్టుకుని "హల్లో" అన్నాడు.

"ఎవరు నువ్వు? రూత్‌ని పిలు"

"రూత్ పడుకున్నది. యిన్‌స్ట్రక్షన్స్" అంటున్నాడు. వెనకనించి వచ్చి రూత్ స్పీకర్ ఆన్‌చేసి, "యస్.. రూత్ హియర్" అన్నది.

"ఇప్పుడు మాట్లాడింది ఎవరు?" అవతలనించి.

"రాబర్ట్ లూయిస్. నాకు నాయకుడుగా మీరు పంపిన మనిషి"

"నాన్సెన్స్. మేము ఎవర్నీ పంపలేదు. వాడెవడో మోసగాడు. వెంటనే వాణ్ణి పట్టుకో" ఆ మాటలు స్పీకర్లోంచి వినిపిస్తుండగానే రాజు పిస్తోలు జేబులోంచి బయటికి తీశాడు.

"ఆర్ యూ షూర్?" అడిగింది రూత్.

"నువ్వు టయిం వృధా చేస్తున్నావు. త్వరగా పనిముగించుకుని తిరిగిరా. నీకు జాంబియాలో వేరేపని వుంది. ఓవర్" స్పీకర్ ఆఫ్ చేసి, అలమారుమూసి, మళ్ళీ పఠం గోడమీదకి లాగి రూత్ వెనక్కి తిరిగింది. రాజు పిస్తోలు తిన్నగా ఆమె ఛాతీమీదకి గురిపెట్టి వుంచడం చూసీచూడనట్టు నవ్వి, "తెలుసు. నీ చేతిలో పిస్తోలుంటుందని తెలుసు. అంతేకాదు. నిన్ను ఛీఫ్ పంపలేదని అనుమానమూ వుంది. రోజూ సరిగా యీ సమయానికి, హెడ్ క్వార్టర్స్‌నించి మెసేజ్ వస్తుంది. ఆ విషయం నువ్వు చెప్పకపోవడం అనుమానానికి కారణం. అందుకే నిన్ను మాట్లాడమన్నాను. నువ్వు స్పీకర్ ఆన్ చెయ్యకుండా హెడ్‌ఫోన్ పెట్టుకోగానే.."

"ఇప్పుడదంతా అనవసర ప్రసంగం రూత్. నాకు ఆ జాబితా యివ్వు" అన్నాడు రాజు.

"తొందరెందుకు. నీ చేతిలో పిస్తోలున్నది. నేను ఎక్కడికి పారిపోతాను? ఇంతకీ నువ్వు ఎవరివి?" అడిగింది.

"నేను ఎవరయితేనేం. నీ వలలో పడి, నీ అందానికి దాసుణ్ణయి చిక్కిపోవడానికి, నువ్వు పారిపోవడానికి"

"ఛీఛ ఒక ఆడదాన్ని అలా అవమానించకూడదు. నా అందానికేం అయినా అడుగుతాను. నిరాయుధురాల్ని, ఆడదాన్ని, నన్ను నువ్వు నిజంగా కాల్చి చంపగలవా?"

"ఆ! సందేహించను. నీ ప్రాణం కన్నా నా దేశరక్షణ నాకు ముఖ్యం."

"అవును. నీలా దేశభక్తి నీ దేశంలో అందరికీ వుంటే మా పన్నాగాలు పారేవేకావు. గాంధీజీ, నెహ్రూలతోనే పోయాయి ఆ ఆదర్శాలు."

"నీ ఉపన్యాసాలు వింటూ కూర్చునేందుకు నాకు వ్యవధిలేదు. త్వరగా" అన్నాడు రాజు.

"ఏమిటి? మా గూఢచారుల జాబితా బల్లమీద వున్న ఎర్రని డైరీలో అందరి పేర్లు వ్రాసి వున్నాయి. అయితే కోడ్‌లో వ్రాశాను."

"ఏమిటా కోడ్"

"చాలా సింపుల్ కోడ్ కమల అనేపేరు వుందనుకో వరసగా ఊర్లపేర్లు వ్రాశాను. ఆ ఊర్లపేర్లలో మొదటి అక్షరం తీసుకుంటే చాలు. అంటే కటక్, మధుర, లక్నో, కమల అవుతుంది."

"థాంక్ యు రూత్. నువ్వు వెళ్ళి ఆ గోడకి ఆనుకుని నిలుచో. నేను ఆ డైరీ తీసుకుంటాను. తర్వాత"

"తర్వాత?" అడిగింది.

"సి.బి.ఐ ఆఫీసుకి వెళదాం. లేదా వాళ్ళే యిక్కడికి వస్తారు" అన్నాడు రాజు.

యుగంధర్ ఏమయ్యాడో అనే చింత ఒక పక్క వేధిస్తున్నా, రిసీవింగ్ సెట్ స్పీకర్లోంచి రాజుకీ, రూత్‌కీ జరిగిన ఈ సంభాషణ విన్న తర్వాత బండార్కర్ మనస్సులో రాజుని మెచ్చుకున్నాడు. క్లిష్టపరిస్థితి ఏర్పడినా రాజు, ఎత్తుకు పై ఎత్తు వేశాడు. ఇక తన మనుష్యులని లజ్‌పతిరాయ్ రోడ్, నెం 114కి పంపడం రూత్‌నీ, అక్కడి మనుష్యులని పట్టుకోవడం, కాత్యాని విడిపించడం. బండార్కర్ టెలిఫోన్ రిసీవర్ తీస్తున్నాడు.

"ఈ ఎర్రని డైరీ కదూ" అడిగాడు రాజు.

"అవును. అదే" రాజు డైరీ తీసి చేతిలో పట్టుకున్నాడు. ఒక చేతిలో వున్న పిస్తోలు రూత్ మీద గురిపెట్టి వుంచి, డైరీ అట్ట తెరిచాడు. అంతే. డైరీలోంచి ఏదో పొడి ఒక్కసారిగా రాజు మొహం మీదకి జల్లులా వచ్చిపడింది. ఆ అరక్షణం కళ్ళు ఆ అరక్షణం కళ్ళు మూసుకోవడం, ఊపిరి ఆడక దగ్గడం, మరుక్షణం తల తిరిగి కిందపడిపోవడం జరిగింది.

"భయమేమీ లేదు. నీకు స్పృహ పోలేదు. ఇంకో అయిదు నిముషాల్లో కళ్ళు తెరుస్తావు. ఎటొచ్చీ నీ చేతిలో పిస్తోలుండదు. అంతే. అప్పుడు నువ్వు ఎవరివో నింపాదిగా చెప్పవచ్చు" అన్నది రూత్.

రూత్ అన్న యీ మాటలు వినగానే బండార్కర్ చకచకా తన సిబ్బందికి ఆజ్ఞలు యిచ్చాడు. తక్షణం వెళ్ళి లజపతిరాయ్ రోడ్ నెం 114 చుట్టుముట్టి, అందర్నీ బందీలుగా చెయ్యమని.

పిస్తోలు పేలుస్తున్నాడని యుగంధర్ తెలుసుకోగానే, అతను సరిగా మీటనొక్కిన క్షణానికి చటుక్కున పక్కకి తప్పుకుని, అదే సమయంలో అక్కడే వున్న కుర్చీని ఒక తన్ను తన్నాడు యుగంధర్. కుర్చీ ఆ తన్నుకి వెళ్ళి కోర్కోవ్‌మీద పడింది. కుర్చీతోపాటు యుగంధరూ ఒక్క గంతులో కోర్కోవ్ మీదకి వురికాడు. ముందు పిస్తోలు పట్టుకున్న అతని చేతిని పట్టుకుని, మెలిపెట్టాడు. "వొదిలెయ్యి.. చెయ్యి విరిగిపోతుంది" అన్నాడు యుగంధర్. కోర్కోవ్ బలహీనుడు కాడు, పిరికివాడు కాడు. పట్టు వదలలేదు సరికదా, రెండు కాళ్ళు ఎత్తి, యుగంధర్ మెడకి అడకత్తెరలా వేసి లాగుతున్నాడు. ఇది చావు బతుకుల సమస్య. యిది దేశక్షేమానికీ, దేశవినాశనానికీ సంబంధించిన సమస్య. తన మెడమీద బిగుసుకుంటున్న కాళ్ళ విషయం పట్టించుకోలేదు. కోర్కోవ్ చేతిని వెనక్కి మెలిపెట్టి, చివరికి కోర్కోవ్ చేతి మడమ క్రుమని విరిగిన తర్వాత, అతని చేతిలో పిస్తోలు కిందపడిన తర్వాత, యుగంధర్ వూపిరి తీసుకున్నాడు.

"నా చెయ్యి విరిచావు. నా యీ కాళ్ళమధ్యనించి ఎవరూ యింతవరకూ తప్పించుకోలేదు. నీకు చావు తప్పదు" కోర్కోవ్. అది బెదిరింపో, నిజమో కూడా యుగంధర్ ఆలోచించలేదు. అతని కాళ్ళు తన చేతులతో విడదీయడానికీ ప్రయత్నించలేదు. అతని కాళ్ళకి సత్తువు పోవాలంటే ఒకటే మార్గం. కనికరానికి తావులేదు. యుగంధర్ అతికష్టం మీద బూడ్సుకాలు పైకి లాగి, కోర్కోవ్ రెండు తొడలమధ్య పెట్టి, బలంగా నొక్కాడు. కోర్కోవ్ కనుగుడ్లు వెళ్ళుకువచ్చాయి. నాలిక బయటికి వేళ్ళాడింది. యుగంధర్ మెడమీదనించి కాళ్ళు పక్కకి పడిపోయాయి. కోర్కో మరణించాడని యుగంధర్‌కి తెలుసు. కోర్కోవ్ అనుచరులు వచ్చేముందు కోర్కోవ్ మరణించాడని అతని అనుచరులకి తెలిసేముందు ఆ జాబితా తీసుకుని అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోవాలి. కోర్కోవ్ శవాన్ని దాచెయ్యాలి. బల్ల సొరుగులో వున్న ఒక నల్లని పుస్తకం తీసి మడచి జేబులో పెట్టుకున్నాడు యుగంధర్. ఇప్పుడు కోర్కోవ్‌ని యేం చెయ్యాలి? ఇక్కడే శవాన్ని వొదిలివెళ్ళడం మంచిదికాదు. కోర్కోవ్ మరణించాడని ఎవరికీ తెలియకూడదు అనుకున్నాడు లోలోన యుగంధర్.

ఆ మాటలు వినగానే బండార్కర్ సంతోషంతో లేచి నిలబడ్డాడు. ఇక రాజుకూడా ఆపదలోంచి తప్పుకుంటే తప్పించగలిగితే ఆలోచిస్తున్నాడు. తనే వెళితే ఊహూ 616ని ఒంటిగా వొదిలి వెళ్ళవద్దని యుగంధర్ స్పష్టంగా చెప్పారు. యుగంధర్ రాకకోసం కాచుకోవలసిందే.

"యుగంధర్ నెగ్గుతారని తెలుసు. థాంక్ గాడ్" అన్నాడు 616.

అంతలోనే స్పీకర్లోంచి మాటలు వినపడ్డాయి.

"వెల్! వెల్ మీరు కూడా సునిశితమైన ఎలక్ట్రానిక్ ఎక్విప్‌మెంట్ వుపయోగిస్తున్నారా! నాకు తెలియదే కఫ్‌లింక్స్ ట్రాన్స్మిటర్ ఇది జపనీస్ వారు తయారు చేసింది అయ్యుండాలి. రోడ్ పేరు, యింటి నెంబరూ అందుకేనా బిగ్గరగా చెప్పావు? అంటే మీ వాళ్ళు యీ పాటికి బయలుదేరి వుండాలి. వాళ్ళు వచ్చేలోగా రాజు కమ్ ఆన్ లే" కరకరమని చప్పుడయింది. అంటే రాజు కఫ్ లింక్స్‌లో ట్రాన్ సిస్టర్‌ని పచ్చడి చేసింది రూత్ అని గ్రహించాడు బండార్కర్. తన మనుష్యులు వెళ్ళారా. రాజుని రక్షిస్తారా రూత్ ఆలోగా ఎక్కడికయినా బండార్కర్ ఆలోచిస్తూ "మిస్టర్ 616 రూత్‌కి ఇంకో కార్యాలయం ఎక్కడ వుందో మీకు తెలుసా?" అడిగాడు.

"సారీ! తెలియదు" అన్నాడు 616.

యుగంధర్ గది అంతా కలయచూశాడు. ఒక మూల ఒక పెద్ద బీరువావుంది. అందులో ఏముంది? తాళం వేసిలేదు. ఎందుకయినా మంచిదని, ఒక పక్కగా నిలబడి తలుపు తెరిచాడు. రకరకాల బట్టలు, విగ్గులు, మేకప్ సామాను. అంతే అవన్నీ ఒక పక్కగా తోసేసి కోర్కోవ్ శవాన్ని లాక్కెళ్ళి ఆ బీరువాలోకి తోసేశాడు. తర్వాత తలుపు మూసి, తెరుచుకోకుండా ఒక కాయితం రెండు తలుపులకీ మధ్యన పెట్టాడు. ఇరవై నాలుగు గంటల వ్యవధివుంది. ఆలోగా శవం కుళ్ళి దుర్వాసన రాదు. ఒకవేళ కోర్కోవ్ అనుచరులు అక్కడికి వస్తే, ఎవరికీ తెలియకుండా వాళ్ళని పట్టుకునేందుకు నలుగురు యింటలిజెంట్ ఆఫీసర్స్‌ని పంపించాలి. ప్రస్తుతానికి తనపని పూర్తి అయింది యిక్కడ. యుగంధర్ బయలుదేరాడు.

"హల్లో! హల్లో డిప్యూటీ చటర్జీ రిపోర్టింగ్" అన్న మాటలు వినిపించాయి స్పీకర్లోంచి.

"బండార్కర్ హియర్. ప్రొసీడ్" అన్నాడు బండార్కర్.

"లజపతిరాయ్ రోడ్ నెం 114నించి. ఇల్లు ఖాళీగా వుంది. ఎవరూ లేరు"

"వాట్ డూ యూ మీన్? యింత త్వరగా ఎలా వెళ్ళివుంటారు?"

"నాకు తెలియదు సర్. ఇల్లంతా వెతికాము, ఎవరూ లేరు."

"ఎక్కడికి వెళ్ళినదీ, సూచనలు వున్నాయేమో చూడండి."

"యస్ సర్. మళ్ళీ రిపోర్ట్ చేస్తాను. ఓవర్" అన్నాడు బండార్కర్‌తో డిప్యూటీ చటర్జీ.

కళ్ళమంటలు తగ్గి రెప్పలు తెరుస్తున్నాడు రాజు.

"వెరీగుడ్" అంటూ బాగ్‌లోంచి సిరంజి తీసి, ఒక యింజక్షన్ యిచ్చింది. ఆ ముందుకి రాజుకి స్పృహ పోలేదు. కళ్ళు మూసుకోలేదు. అయితే అతని మనస్సు, అతని శరీరం అతని ఆధీనంలో లేవు.

"పద వెళదాం" అన్నది రాజు చెయ్యిపట్టుకుని. రాజు పసిపిల్లాడిమల్లే రూత్ చెయ్యిపట్టుకుని నడుస్తున్నాడు.

"ఇక్కడే నిలబడు" అని కాత్యా గదిముందు రాజుని నిలబెట్టి రూత్ కాత్యాగదిలోకి వెళ్ళింది.

"ఎవరు నువ్వు? నీకేం కావాలి?" అడిగింది కాత్యా.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments